

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Biserke Kalauz predsjednice vijeća, Mire Kovačić i Gordane Marušić-Babić članica vijeća, te višeg sudskog savjetnika – specijaliste Josipa Petkovića, zapisničara, u upravnom sporu tužitelja R. S., protiv tuženika Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske, Z., radi prava na pristup informacijama, na sjednici vijeća održanoj 23. ožujka 2021.

p r e s u d i o j e

Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja za poništenje rješenja Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske, klasa: UP/II-008-07/20-01/1299, urbroj: 401-01/05-20-1 od 8. prosinca 2020.

Obrazloženje

Pobijanim rješenjem tuženika odbačen je podnesak tužitelja Radovana Smokvine kao nepotpun i nerazumljiv.

Tužitelj pobija u cijelosti rješenje tuženika zbog pogrešno i nepotpunog utvrđivanja činjeničnog stanja i zbog pogrešne primjene materijalnog prava te kršenja Ustava i konvencijskih prava. U bitnom predlaže da sud ukine pobijano rješenje i da ga proglasi ništavnim te da naloži službenici za informacije Trgovačkog suda u Rijeci da informira tužitelja prema podnesenom zahtjevu opisanom u dopisu poslanom Trgovačkom sudu u Rijeci broj: DUKOZ-1750 od 3. studenog 2020. Zahtijeva da dobije informaciju koliko novaca u HRK (ukupna suma) je Trgovački sud u Rijeci transferirao na račun stečajne upraviteljice i stečajnog odvjetnika vezano za stečajni postupak A. d.d. st. 65/98 jer se radi o njegovom novcu što znači da sud treba ustanoviti da se radi o brojevima i da je to svima potpuno jasno koji poznaju algebru. Predlaže kao sporedni razlog da se tuženik ispriča tužitelju u vezi uvredljivog i nesuvislog rješenja te da sud obavijesti Trgovački sud u Rijeci da odgovori na brojne dostavljene dopise tužitelja još od 1998. do danas, u kojima se čak spominje i dokazuje falsificiranje javnih isprava. Uz tužbu dostavlja i niz dopisa upućenih raznim javnopravnim tijelima od različitih osoba.

Tuženik u odgovoru na tužbu navodi da u cijelosti ostaje kod obrazloženja pobijanog rješenja i u bitnom ističe da tužitelj ne osporava pobijano rješenje odnosno činjenicu da je njegov podnesak od 19. studenog 2020. nepotpun i nerazumljiv. Dalje, navodi da je obzirom na nerazumljivost podneska pozvao naknadno tužitelja da pojašni i uredi zahtjev u smislu odredaba Zakona o općem upravnom postupku, međutim, da tužitelj u ostavljenom roku nije postupio po pozivu iako je upozoren da će u suprotnom podnesak biti odbačen. Kako je ocijenio da je podnesak i dalje nerazumljiv jer tužitelj nije naznačio upravnu stvar na koju se

odnosi te nije naknadno podnesak niti potpisao vlastoručno niti elektronički. Osim toga tužitelj nije odredio opunomoćenika za primanje pismena s prebivalištem u Republici Hrvatskoj kako je zatraženo a obzirom da je iz podnesaka razvidno da se nalazi u inozemstvu. Slijedom toga predlaže odbiti tužbeni zahtjev i potvrditi drugostupanjsko rješenje.

Tužitelju je u skladu s odredbom članka 6. Zakona o upravnim sporovima ("Narodne novine" 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17. – dalje: ZUS) dostavljen odgovor na tužbu na adresu prebivališta u Republici Hrvatskoj i na adresu opunomoćenika za pismena kojeg je tužitelj naznačio u tužbi.

Tužbeni zahtjev nije osnovan.

Sud je uzeo u obzir činjenice utvrđene u postupku donošenja osporavane odluke, kao i očitovanja stranaka tijekom upravnosudskog postupka, te je na temelju razmatranja svih činjeničnih i pravnih pitanja u smislu članka 55. stavka 3. ZUS-a utvrdio da tužbeni zahtjev nije osnovan.

Prema odredbi članka 71. stavka 2. Zakona o općem upravnom postupku ("Narodne novine", 47/09. – dalje: ZUP) propisano je da podnesak mora biti razumljiv i sadržavati sve što je potrebno da bi se po njemu moglo postupiti, a osobito naziv javnopravnog tijela kojem se upućuje, naznaku upravne stvari na koju se odnosi, osobno ime (ime i prezime) stranke, odnosno osobe ovlaštene za zastupanje ako je stranka ima i adresu te osobe. Stavak 3. toga članka propisuje da se podnesci javnopravnom tijelu mogu predati neposredno u pisanom obliku, poslati poštom, dostaviti u obliku elektroničke isprave izrađene sukladno zakonu ili usmeno izjaviti na zapisnik. Prema stavku 5. istoga članka podnesak potpisuje stranka odnosno osoba ovlaštena za zastupanje stranke.

Člankom 73. stavkom 1. i stavkom 2. propisano je da kad podnesak sadržava kakav nedostatak koji onemogućuje postupanje po podnesku odnosno ako je podnesak nerazumljiv ili nepotpun službena osoba će upozoriti na to stranku i odrediti će joj rok u kojem je stranka dužna otkloniti nedostatak uz upozorenje na pravne posljedice ako to u određenom roku ne učini. Ako se nedostaci ne otklone u određenom roku a po podnesku se ne može postupiti službena osoba će rješenjem odbaciti podnesak.

Iz podataka spisa kao i obrazloženja osporenog rješenja proizlazi da je tužitelj dana 19. studenog 2020. putem elektroničke pošte dostavio tuženiku podnesak naslovljen kao „rješenje od 19. studenog 2020.“ uz koji je priložio rješenje Trgovačkog suda u Rijeci poslovni broj: 3/2020 od 19. studenog 2020. i niz različitih dopisa naslovljenih na različite adrese različitih podnositelja sadržajno nepovezanih. Obzirom da u podnesku nije bilo jasno navedeno na koju upravnu stvar se podnesak odnosi, odnosno upravna stvar nije bila obzirom na niz podnesaka jasno i razumljivo određena i da podnesak nije bio osobno potpisan ili e-potpisom te da je tužitelj bio u inozemstvu tuženik je dopisom od 1. prosinca 2020., zatražio od tužitelja da u tom pravcu ispravi podnesak i odredio rok u kojem je to dužan učiniti, uz upozorenje da ako ne otkloni navedene nedostatke da će podnesak biti odbačen.

Nadalje proizlazi da tužitelj nije postupio po navedenom, tj. nije ispravio podnesak od 19. studenog 2020. kako je to bilo zatraženo odnosno nije naznačio upravnu stvar na koju se podnesak odnosi kao i podnesak nije naknadno potpisan na propisani način te tužitelj nije odredio opunomoćenika za primanje pismena s prebivalištem u Republici Hrvatskoj.

Pravilno je tuženik u postupku koji je prethodio ovom sporu ocijenio da se zbog nedostataka koji nisu otklonjeni niti po naknadnom pozivu tuženika ne može postupiti.

Po ocjeni ovoga Suda tuženik je pravilno odbacio podnesak tužitelja kao nerazumljiv i nepotpun u smislu navedenih odredaba članka 71. i 73. ZUP-a.

Tužitelj u razlozima tužbe niti ne osporava činjenično stanje na podlozi kojeg je doneseno osporeno rješenje, već iznosi druge razloge koji međutim nisu od utjecaja na drugačije rješavanje predmetnog spora (članak 75. stavak 4. ZUS-a).

Slijedom iznijetog na temelju članka 57. stavka 1. ZUS-a sud je odbio tužbeni zahtjev kao neosnovan.

U Zagrebu 23. ožujka 2021.

Predsjednica vijeća
Biserka Kalauz, v.r.